

som det ærede Medlem gjorde. Jeg kan forstaa, at der kan siges en hel Del for den Tanke at slaa de militære Ministre sammen; men jeg indser ikke, hvorledes man kan lægge den Bægt derpaa, at man siger, at man ikke kan gaa ind paa et Forslag, som gaar ud paa Udgifter til Befæstningsanlæg, fordi vi ikke have nogen fælles Forsvarsminister. For det Ærede fordrede det ærede Medlem en samlet Forsvarsplan. Jeg er forsaavidt enig med det ærede Medlem deri, at ogsaa jeg kunde ønske, hvad derved forstaaes, men jeg vil dog, ligeoverfor det Lovforslag, som her foreligger, sige, at det er mig mindre væsentligt, det var mig langt mere væsentligt for Hærsplanens Styld, thi naar vi gennemse dette Forslag, da er det i det Væsentlige kun en Styrkning, en Forstærkelse af, hvad der allerede bestaar. Lovforslagets § 1 Litra a, angaar Udvidelsen af Københavns Befæstning mod Søfiden og Bestyrningen af denne; Litra b. Forstærkning af den nuværende Søbefæstning; Litra c, Supplerings af Torpedomateriellet og endelig ogsaa ialfald til en vis Grad Litra f, Projekteringer, Prøver og Forsøg. Det er kun Suppleringer af det allerede nu Bestaaende. Med Hensyn til den nuværende Søbefæstning er man kommen til den Overbevisning, at den ikke er saa stærk som ønskelig, for at kunne beskytte København mod et Bombardement fra Søfiden, og som Følge deraf vil man dels forstærke de nuværende Værker, og dels bygge et nyt til; det er, som sagt kun en Styrkelse af, hvad der allerede nu er tilstede, og hvad Anlægene ved Storebelt angaa, ialtfald dem paa Sjællandsfiden, da synes det ogsaa om dem at maatte kunne siges, at de ikke ere egentlig nye; det er kun dels en Havnebeskyttelse, og dels et delvis Forsøg paa at beskytte Forbindelsen mellem Sjælland og Fyen, og forsaavidt kan man heller ikke sige, at disse Anlæg ere noget Nyt. Det Æneste, hvori der ligger en Anvendning af en større Plan, er Anlægget ved Lillebelt, og jeg skal tillade mig paa Forhaand at sige, at dette er det Æneste, jeg, saaledes som jeg i dette Dieblit kan se Sagen, vil anse mig berettiget til at stemme imod. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Landets Forsvar; det er blevet grundig behandlet af sagkyndige Medlemmer, ligesom jo ogsaa af den ærede Minister, og naar man ser ret paa Sagen, vil man finde, at i det Væsentlige er Uenigheden ikke stor; i det Væsentlige er man noget nær ved at blive enig. Naar man ikke just vil fremhæve Uenighedspunkterne for dergennem at faae en Undskyldning for at udsætte Sagens Afgjørelse, tror jeg nok, at man meget let vil kunne komme ud over dem. — Der er specielt gjort den Indvendning imod Forslaget om et Fort paa Middelfronden, at det ikke er noget Fuldstændigt, at det ikke er en tilstrækkelig Beskyttelse for København mod et Bombardement fra Søfiden, og den ærede Minister synes nu ogsaa at mene det Samme.

Jeg maa nu sige, at jeg ikke har saa overordentlig stor Frygt for et Bombardements Virkning fra Søfiden; saalange vor Flaade ikke er fuldstændig ødelagt, tror jeg ikke, at man kan udføre et Bombardement om Natten, og om Dagen tror jeg nok, at man bliver nødsaget til at seile frem og tilbage. Og naar man veed og har set, hvor forholdsvis lidt et saa virksomt Bombardement som Bombardementet paa Straßbourg har virket paa denne By, tror jeg ikke, at man skal være saa overordentlig bange for en Bestyrning af København fra Søfiden, saa at, naar vi faae det Fort, her foreslaas, antager jeg, at vi maa sige, at dermed er mod Nord Alt, hvad der kan forlanges, gjort. At det mod Syd kunde være meget hensigtsmæssigt at have et Batteri, som maafe endog kunde lægges paa Land, bliver et andet Spørgsmaal.

Det. Hansen: Det var det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som ligeledes foranlebigede mig til at begjære Ordet. Siden jeg gjorde det, er det Meste af, hvad jeg havde at sige, udtalt dels af det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen), dels af det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius), og jeg kan derfor fatte mig kort. Hvis det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds havde Ret i, at vi her, idet vi tale om Landets Befæstning, ikke ere berettigede til at gaa ud fra Andet end at vore tidligere Fjender og andre udenlandske Magter ville opfylde deres Forpligtelser mod os, hvis han ogsaa navnlig var berettiget til at fordrø, at vi her skulde gaa ud fra, at Pragerfredens § 5 vilde blive opfyldt, og at der ikke fra nogen Side var Tale om at gjøre Erobringer fra os, som vi tidligere have set at der har været Tale om, hvis det overhovedet var Forudsætningen for Forhandlingerne her at gaa ud fra, at Ingen vil angribe os, vilde vi vist komme til det Resultat aldeles Intet at bevilge til vore Fæstninger; men det forekommer mig at være en meget urimelig Forudsætning, naar vi tale om, hvorvidt det er nødvendigt at befæste Landet. Det ærede Medlem mente, at der ligeledes, forinden vi kunde komme ind paa en alvorlig Drøftelse af dette Forslag, maatte gaa Forhandlinger forud med Udenrigsministeren om de almindelige politiske Forhold til Udlandet. Det Samme er berørt af andre ærede Medlemmer, f. Ex. af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintner). Ingen af dem har dog angivet, hvad de egentlig vilde have at vide, og jeg tillader mig at tro, at vi Alle kjende Situationen mere end tilstrækkelig. Vi vide, hvorledes vor politiske Stilling er, hvilken Mare der riber os, hvad vi ønske og desværre ikke kunne opnaa. Hvad de Herrer i Virkeligheden ville opnaa, have de ikke antydet. Men der maa overhovedet med Hensyn til den Forhandling, der ønskes, gjøres den Bemærkning,